

modna in športna
obutev

delo

16. III. 94 008.00
SLOVENIJA

življenje

GLASILO DELAVCEV TOVARNÉ OBUTVE ALPINA

LETNIK 32

ZA JEC ALFONZ
C. XXXI. DIV. 29
64226 ŽIRI

MAREC 1994

Blizu načrtovanim rezultatom

V prvih mesecih leta je navada, da ocenimo delo preteklega leta tudi na podlagi poslovnega poročila.

Če začnemo pri proizvodnji, lahko ugotovimo, da je bila ta manjša od proizvodnje v letu 1992. Skupno smo izdelali 1.888.000 parov obutve. Delež športne obutve je znašal 33 % in delež modne 67 %. Največ smo izdelali ženskih nizkih (590.000 parov), moške obutve (415.000 parov); tekaških (324.000 parov), ženskih škornjev (157.000 parov), pancarjev (152.000 parov).

Na delovni dan je bilo v letu 1993 proizvedenih 7.339 parov obutve, kar je 159 parov manj, kot v letu 1992. Proizvodnja na zaposlenega na delovni dan pa se je zmanjšala za nekaj več kot 5 %.

Kar zadeva kakovost, smo še vedno izdelali 1,3 % slabše obutve, kar pa je še vedno v mejah pričakovanega.

V letu 1993 je bilo opravljenih več kot 23.000 nadur, kar je 30 % oz. 10.000 nadur manj kot v letu 1992. Najbolj so se zmanjšale proizvodne

nadure (IND 45), povečale pa so se režijske nadure v proizvodnji in nadure v maloprodajni mreži.

Pri izkoriščanju delovnega časa ugotavljamo, da je od skupnega delovnega fonda ur bilo v letu 1993 49 % ur po učinku in 26 % po času, kar je skupaj 75 % vsega fonda ur. Ostalo četrtino predstavljajo izostanki.

Od izostankov so se v primerjavi z letom 1992 povečali prazniki – za 24 %, za 18 % oz. 30.719 pa se je povečalo število (nadaljevanje na 2. str.)

*NAŠ
KOMENTAR*

V splošni olimpijski evforiji, ki je bila zabeležena še s kakšno slovensko ali »Alpinino« medaljo, smo si pridobivali narodni ponos in zavest, da smo pripadniki firme, ki lahko naredi dober čevlj.

To pa je v sodobnem svetu približno tako, kot če bi imeli rodovitno prst na njivi, vse ostalo pa je treba še narediti. Trg je namreč krut, da se je treba vsakokrat sproti dogovarjati, vsako leto, vsako sezono in za vsak par čevljev posebej.

Resda trg najboljšim plača morda bolje, če ima opravka z uveljavljenim proizvajalcem. Včasih morda nad zasluženim, toda že naslednji hip se lahko javno mnenje ali potrošniki obrnejo od nas. Včasih je za to dovolj previsoka cena, drugič zamujena priložnost, tretjič splošne razmere na trgu ali trenutna kupna moč.

Prav zato naša panoga niti trenutek ne sme zaspiti, ne glede modnih usmeritev, ne glede funkcionalnosti naših izdelkov in ne kar zadeva solidnost poslovanja. V trenutkih evforije in uspehov, ko si damo na javne medije še objavljati: »Čevlji brez napak, dela ga Alpina«, ne smemo prezreti morda ostre opazke nekega posameznega razočaranega kupca: »Če ne znate delati pancarjev, jih raje ne delajte.«

Zares, ne kaže samo-všečno zamahniti z roko, temveč tenko prisluhniti. In ne samo to. N. P.

Za Alpino zlata in srebrna ter tri bronaste medalje

Lillehammer 94

Na olimpijadi v Lillehammerju na Norveškem so tekmovalci, ki nastopajo z našimi čevlji, osvojili naslednje medalje:

zlato – Thomas Alsgaard
(Norveška) v teku na 30 km in

srebrno v štafeti 4×10 km.

Bronaste kolajne pa:

Alenka Dovžan v kombinaciji in Katja Koren v slalomu
Hilde Lid (Norveška) – akrobatsko smučanje – grbine

Pregled najboljših uvrstitev tekmovalcev, ki vozijo z našimi čevlji:

1. mesto: Thomas Alsgaard (Norveška) – tek na 30 km

2. mesto: Thomas Alsgaard (Norveška) – štafetni tek 4×10 km

3. mesto: Alenka Dovžan – kombinacija

Katja Koren – slalom
Hilde Lid (Norveška) – akrobatsko smučanje

6. mesto: Katja Koren – kombinacija

7. mesto: Katja Koren – superveleslalom

9. mesto: Janez Ožbolt – biatlon 10 km

10. mesto: Katja Koren – smuk

Andrej Miklavc – slalom
moška štafeta biatlon 4×7,5 km

11. mesto: Špela Pretnar – slalom

12. mesto: Špela Pretnar – veleslalom

16. mesto: Alenka Dovžan – smuk

18. mesto: Andreja Grašič – biatlon 7,5 km

Alenka Dovžan in Katja Koren sta zase, za državo in za Alpino osvojili bronasti kolajni

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Pogovarjamo se s predsednikom delavskega sveta Zoranom Kopačem

Aktualni intervju

Direktor Bojan Starman o poslovanju

»Že nekaj časa vodimo politiko selekcije programov, glede na večjo donosnost. Ob manj lon poslih, moramo seveda večji del poslovanja financirati sami, zato je manjša zadolženost še toliko večji uspeh. Tako ustvarjamo osnovo, da bi Alpina lahko poslovala še desetletja, posebno zato, ker spada med redke tovarne te stroke, ki ima vizijo razvoja. Od situacije, ki je bila zelo kritična, smo prešli na tržni koncept, ki odpira možnosti razvoja. Naš efekt je veliko prenizek. Če k temu dodamo še vse drugo, kar predstavlja naš strošek (prispevki itd.) oz. gre deloma tudi v korist zaposlenih (npr. regres za prehrano), za razliko od Zapada, se s takimi stroški približamo Zapadu, z učinkovitostjo pa zaostajamo. Kako bomo tako tekmovali z Vzhodom ali celo z Daljnim vzhodom?

Skratka, še naprej bomo vodili razvojni koncept, z lastno blagovno znamko, z iskanjem tržnih niš in notranjih pomanjkljivosti.«

Blizu načrtovanim rezultatom

(nadaljevanje s 1. str.)
ur bolezni, kar pomeni povprečno 14 delavcev več na bolovanju, kot v letu 1992.

Zaloge pa so se povečale. Zaloge materiala, nedokončane proizvodnje in končnih izdelkov so se od 31. 12. 1992 do 31. 12. 1993 povečale za 41 %, deloma zaradi preračuna planskih cen, zaloge v maloprodajni mreži pa so se povečale (po dejanskih cenah) za 13 %.

Parovno so se zaloge končnih proizvodov v enem letu povečale za 4,6 % in znašajo 31. 12. 1993 178.938 parov, zaloge v maloprodajni mreži pa so se v enem letu povečale za 4,7 % in znašajo 221.825 parov.

Obrat zalog se je v letu 1993 poslabšal, posledica tega je podaljšanje vezave zalog v poslovnem procesu, v primerjavi s letom 1992, za 6 dni. Zaloge v maloprodajni mreži pa so vezane kar 24 dni več kot v letu 1992.

Kako pa smo prodajali? Iz skladišča končnih izdelkov je

bilo prodanih 1.876.046 parov obutve, kar je 64.135 parov manj kot v letu 1992. Glede na letni plan, je bilo prodano 4 % manj obutve. Struktura prodane obutve je enaka strukturi proizvodnje.

V letu 1993 je Alpina izvozila 84 %, na domačem trgu pa je prodala 16 % vse obutve. Vrednostno predstavlja izvoz 74 % vse prodaje.

Delež prodaje Alpina obutve v maloprodajni mreži se je v letu 1993, v primerjavi z letom 1992, zmanjšal z 62 % na 61 %, delež dokupljene obutve pa se je povečal za 1 %. Količinsko se je prodaja v maloprodajni mreži povečala za 4 %, vrednostno pa za 19 %.

Stroški, stroški

Ob tem, ko se zavedamo težavnih razmer, v katerih delamo, pa ne smemo pozabiti na stroške. Le-ti so bili lani 8 % višji kot smo načrtovali, kar pomembno vpliva na končni rezultat, ki pa je bil še vedno pozitiven.

Po poslovnem poročilu

Delo-življenje:

Pred kratkim smo izvolili nov delavski svet, ki je na prvi seji že izvolil svojega predsednika. Kako bi ocenili dosedanje delo delavskega sveta?

Zoran KOPAČ:

To izvolitev imam bolj za podaljšanje mandata. Prav pa je, da smo izvedli običajne volitve, da je delo delavskega sveta povsem legalizirano. V delavski svet sta bila izvoljena le dva nova člana, ker sta stara dva bila v delavskem svetu že dva mandata zapored.

Mislil, da smo v okviru možnosti delovali dobro. Aktivnost članov delavskega sveta pa je še vedno premajhna, čeprav je v zadnjem času čutili, da so postali vsaj bolj pogumni v razpravi.

Delo-življenje:

Kako ocenjujete sodelovanje s strokovnimi službami?

Zoran KOPAČ:

Sodelujemo dobro, čeprav sem si predstavljal, da bo nekoliko drugače. Včasih se zgodi, da kakšen predlog usklajujemo šele na delavskem svetu, saj se je že zgodilo, da je bil predlog strokovne službe neustrezen.

Pred leti so mnoga vprašanja usklajevale razne komisije in odbori, kjer so sodelovale tudi strokovne službe, sedaj pa včasih gradivo pride direktno na mizo, tako da se delegati ne moremo spoznati s predlogi, kaj šele, da bi se posvetovali s sodelavci. V takem primeru je tudi težko usmerjati razpravo in odločati se moramo v naglici.

To je škoda, ker lahko pride do neustreznih sklepov ali sklepov, ki niso v skladu z interesi zaposlenih, saj nekateri člani sicer povedo, kakšno mnenje imajo njihovi sodelavci, kar je pravilno.

Pri tem bi omenil pomembno vlogo, ki jo ima sindikat, saj zlasti z delegatskimi vprašanji in pripravljenimi mnenji pomembno prispeva h kakovosti razprave in sklepom, ki so v interesu delavcev. To zlasti velja za pogoje dela, nagrajevanje, kadrovanje ...

Delo-življenje:

Kakšno vlogo pa bo imel delavski svet sedaj, ko smo v fazi preoblikovanja podjetja?

Zoran KOPAČ:

Po potrditvi programa s strani Agencije formalno dve stvari: sprejem statuta delniške družbe (ki ga bo morala kasneje potrditi še skupščina družbe) in pa sprejeti pravila notranjega odkupa.

Na prvi videz to ni veliko, gre pa za zahtevno nalogo in veliko odgovornost, da bo proces tekel smotrno in pošteno.

Delo-življenje:

Potem bodo vlogo delavskega sveta, ki sedaj zastopa tako delojemalce kot delodajalce, prevzeli drugi organi?

Zoran KOPAČ:

Da, zaposleni bomo izvolili svet delavcev, ki bo imel predvsem naslednje pristojnosti:

– skrbel za to, da se izvajajo zakoni in drugi predpisi, sprejete

kolektivne pogodbe ter doseženi dogovori med svetom delavcev in delodajalcem;

– predlagal ukrepe, ki so v korist delavcev;

– sprejemal predloge in pobude delavcev in jih upošteval pri dogovarjanju z delodajalcem.

Iz naštetih zakonskih določil se vidi, da bo imel svet delavcev precej manj pristojnosti kot sedanjí delavski svet.

Res pa je, da bo svet delavcev izvolil polovico članov nadzornega sveta iz vrst delavcev (zaposlenih), ki bodo kot zastopniki zaposlenih v Alpini in hkrati tudi zastopali delničarje (to bomo vsi, ki bomo vložili svoje certifikate za interno razdelitev in notranji odkup), tudi nadzirali vodenje poslovanja družbe.

Tudi v upravi, ki bo vodila poslovanje (podobno kot sedaj kolegij), bo sedaj tako imenovani delavski direktor, ki ga bo predlagal svet delavcev, imenoval pa organ lastnikov družbe, to je nadzorni svet.

Delo-življenje:

Kaj si torej lahko obetamo sedaj? Kdaj bo prišlo do dokončne preoblikovanja?

Zoran KOPAČ:

Upam, da v nekaj mesecih. Kot že rečeno, gre za pomembno dogajanje, ki ga je treba voditi razumno in pošteno.

Na videz se zaenkrat ne bo veliko spremenilo, vendar bo treba razmišljati, kakšni ljudje bodo delali v upravi, kdo bo delavce in družbo v celoti zastopal v nadzornem svetu in kdo bo v svetu delavcev.

Moralo bo priti do sprejema določenih pravil, zlasti v fazi, ki bo sledila notranjemu odkupu, da bomo dosegli ustrezen vpliv na dogajanje in omogočili pošteno morebitno prelivanje kapitalskih deležev na druge, tudi na novo zaposlene, ki bi bili za to zainteresirani.

Skratka, čaka nas še veliko dela.

Nejko PODOBNIK

Lillehammer '94

Thomas Alsgaard je osvojil v teku na 30 km zlato medaljo

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Lillehammer '94

Sodelovanje na olimpijadi je zelo koristno

Vtisi, ki smo jih dobili, so brez izjeme dobri; ocenjujejo tako izgled kot funkcijo. Skratka, vse je novi tekaški čevlj zelo zanimal. Naj

Še spominski posnetek na velik dogodek: z leve Bogo Filipič, Egil Kristiansen, Thomas Alsgaard in Lojze Oblak

Takole smo v slovenski hiši predstavili nekaj naših čevljev

Skupaj z odgovornim za tekaški program Bogom Filipičem sem se udeležil zimskih olimpijskih iger v Lillehammerju na Norveškem. Moja naloga je bila, da navežem stike s tekmovalci, ki nastopajo z našimi tekaškimi čevlji, prav tako pa s trenerji in serviserji. Če gledam na ta obisk z očmi športnika, mi pomeni to izredno doživetje. Kot zastopnik tovarne, ki izdeluje opremo, s katero se lahko osvaja tudi olimpijske medalje, pa prav tako dobivam pravi stik z ostalimi, ki tako ali drugače sodelujejo v tem poslu. V veliko pomoč pri tem nama je bil Torgeir Skrede, zastopnik tovarne Rottefella, ki je pomagal vzpostavljati stike z norveškimi tekmovalci. To je strokovnjak, ki tudi poučuje smučarski tek in se na to panogo res spozna. Prav zato je bil za nas še posebno koristen. On je tudi sodeloval v stikih z olimpijskim prvakom Thomasom Alsgaardom.

Naj povem še to, da smo hkrati nekatere tekmovalce, ki nastopajo z našimi čevlji, nekatere trenerje in serviserje opremili z našimi novimi čevlji z željo, da bi jih tudi preizkusili.

povem, da je Norvežan Bjørndalen (svetovni mladinski prvak v biatlonu) po nekaj dneh uspešno nastopil z našimi novimi čevlji, kar kaže na zaupanje, ki ga imajo tekmovalci do naše obutve.

Bili smo tudi na ogledu v tovarni za izdelavo smučarskih tekaških vezi Rottefella, kjer 60-70 delavcev izdelava 600.000 parov vezi na leto. S patenti te tovarne dela več najvidnejših proizvajalcev tekaških čevljev. Tako delo v sami tovarni, kot sodelovanje z njimi lahko ocenimo kot izredno. Na terenu sem srečeval ljudi, ki uporabljajo naše čevlje, od NNN 90 do NNN 582 - in moram reči, da so tudi ti zelo ugodno ocenili našo obutev.

Obiskali smo tudi športno trgovino, kjer prodajajo čevlje najbolj znanih svetovnih tovarn. Naši čevlji so bili vedno predstavljeni v isti vrsti kot Salomon in Rossignol. Cenovno smo v posameznih razredih za malenkost za Salomonom, po količini prodane tekaške obutve pa smo na Norveškem prvi.

Kot koristno se je pokazalo povezovanje Alpine s slovenskim olimpijskim komitejem, kar nam je omogočilo, da smo v slovenski hiši v Lillehammerju predstavili tri naše artikle.

Tu so nas tudi sicer lepo sprejeli in sodelovali smo na slovensko-norveškem večeru; to je bil sprejem za norveške in naše novinarje in nekatere predstavnike slovenskih tovarn, kar je zelo koristno za navezovanje poslovnih stikov.

V Elanovi hiši, kjer sva z Bogom tudi stanovala in tudi sicer dobro sodelovala z Elanovimi strokovnjaki, smo organizirali skromen sprejem za Alsgaarda in Kristiansena (1. in 8. na 30 km). Za to srečanje so velik interes pokazali slovenski novinarji na čelu s televizijo, saj smo utrinek s tega srečanja že videli na slovenski televiziji.

Naj povem še, da so novinarji tudi sicer zelo naklonjeno spremljali naš nastop in predstavitev na olimpijadi. Med njimi je bil tudi Oto Giacomelli.

Skratka, sodelovanje na taki prireditvi ocenjujem kot zelo koristno in nujno.

Brez servisa na terenu ne bo šlo

Moja naloga na olimpijadi je bila, da stalno sodelujem s smučarkami, ki tekmujejo z našimi čevlji. Ob ciljni areni je vsaka ekipa imela kontejner, kjer smo servisirali čevlje in drugo smučarsko opremo. Moram reči, da so naše tri tekmovalke (Alenka Dovžan, Katja Koren in Špela Pretnar) zelo zadovoljne z novo Alpo.

Poleg tega sva z Benedikom navezovala stike z drugimi reprezentancami, zlasti s trenerji in serviserji. Največ smo se pogovarjali z Japonci, Nemci in Norvežani. Predstavniki norveške reprezentance nas je obiskal v Elanovi hiši, kjer smo stanovali. Ko je le-ta zvedel, da smo (kar zadeva servis) pripravljene servisirati tudi na terenu, je pogovor tekkel še naprej. Tako sedaj kaže, da bodo njihovi mlajši tekmovalci preizkusili (testirali) našo obutev in če jo bodo ocenili kot ustrezno, se bomo pač morali vključiti v njihov pool.

Pogovarjali smo se tudi s trenerjem avstrijske reprezentance, ki je ugotovil, da imamo po dveh zmagah v svetovnem pokalu in dveh bronastih kolajnah na olimpijadi več možnosti, da se uveljavimo. Doslej smo bili praktično neznan.

Na olimpijadi so imele svoje predstavnike vse tovarne, ki prodajajo športno opremo. Ob takih uspehih je bilo že čuti ti hud pritisk teh firm na naše tekmovalce.

Nekatere firme tekmovalce že izsiljujejo, češ, če ne boš imel naših čevljev, tudi ne boš vozil z našimi smučmi. Ugotavljamo predvsem naslednje: če ne bomo prisotni na terenu (tudi stalen servis tekmovalne opreme na terenu), bomo izgubili vse.

Peter JEREB

Lojze OBLAK

KAKO USTVARJAMO

Američani so odprti pa tudi zahtevni

Konec januarja sva s Tonetom Kavčičem obiskala našo firmo v Ameriki, in sicer z namenom, da sodelujeva pri prvih predstavitvah naših novih kolekcij na tem trgu; da ugotoviva odziv kupcev na nove kolekcije; da pregledava in po možnosti testirava konkurenčne modele ter da pregledava reklamacije.

Prodaja smučarske obutve poteka v Ameriki nekoliko drugače kot pri nas. Trgovine so v glavnem specializirane, kar pomeni, da trgovci prodajajo ali samo proizvode, ki jih uporabljamo pozimi ali pa samo tiste proizvode, ki se uporabljajo poleti. Pri tem prodajajo proizvode največ dveh do treh različnih proizvajalcev. V teh trgovinah tako najdeš npr. obutev Alpine, Nordice in Salomona, smuči Elana, Heada in Rossignola ter tudi dodatno opremo in tekstilne izdelke. Seveda pa vsak trgovec sam izbere, katere znamke bo prodajal – pač glede na prodajne pogoje in kvaliteto izdelkov.

Tak način prodaje pa hkrati zahteva od trgovca, da dobro pozna izdelke, ki jih ponuja kupcem. Zato proizvajalci smučarske opreme sami organizirajo takomenovane DEMO SHOWE (po naše bi jih lahko imenovali PREDSTAVITVENI TABORI), kjer si trgovci lahko izposodijo katerokoli opremo (čevlje, smučke, palice, očala ...) in jo preizkusijo na terenu. Tako lastnoročno ali lastnoročno dobijo najbolj popolne informacije o izdelku, s tem pa tudi informacije, ki jih bodo prenašali naprej na kupce. Povsem jasno je, da se mora proizvajalec čimbolj obnesti, da se trgovec ne odloči za konkurenta. Pomembno pa je tudi, da vedno ponudiš kaj novega. Nove stvari privlačijo nove kupce, hkrati pa imajo stalni kupci občutek, da je proizvajalec inovativen in da sledi modne trende.

Prvi dan smo obiskali manjši smučarski center Chittenden, kjer je potekalo testiranje tekaške obutve. Prisotni so bili vsi pomembni proizvajalci te obutve: Salomon, Rossignol, Karhu, Merrel ter Fisher, ki letos prvič vstopa na trg s svojo tekaško kolekcijo obutve. Med trgovci ni bilo nobenega skrivanja in ljubosumja. Zelo odprto so razlagali vse detajle o novih modelih, čeprav so vedeli, da smo njihova neposredna konkurenca.

Celo povabili so nas, da si njihove čevlje obujemo in jih preizkusimo na terenu. Hkrati so bili v komentarjih zelo direktni – brez dlake na jeziku so povedali kaj jim je všeč in kaj ne, pa najsi je šlo za njihovo kolekcijo ali pa konkurenčno. Isto se je dogajalo s prodajalci, ki so poskusili obutev na terenu – to jim je všeč, to pa ne – brez odvečnega komentiranja.

V naslednjih dneh smo obiskali smučarski center Stratton, kjer so potekala testiranja alpske smučarske obutve in opreme za turno ter telemark smučanje. Testi so potekali na enak način, prisoten pa je bil tudi Elan s svojo novo kolekcijo smuči.

Zadnji dan smo predlagali reklamacije v skladišču naše firme. V samem skladišču je bilo okrog 50 parov pancrjev in okrog 250 parov tekaških čevljev. Večina vrnjene obutve je bila stara tudi 4 leta in več, reklamirani pa so bili to sezono. Američani so torej zelo razvajeni kupci, ki reklamirajo izdelek celo po večletni uporabi. Da pa si ne delaš slabe reklame, moraš reklamaciji ugoditi brez besed – po možnosti celo z nasmeškom na ustih.

Komentarji, ki smo jih slišali o naših kolekcijah, so bili zelo dobri. V glavnem so bili zadovoljni tako z designi kot funkcijskimi izboljšavami na modelih. Za vse nove modele (tekaške: NNN 622/612/602/422, BC 5000/975/950 ter novi alpski tekmovalni čevlji A2) je bilo veliko zanimanje, slišali pa smo tudi mnogo pohval.

Glede na to, da Američani dokaj odprto govorijo o vseh stvareh, jim kaže verjeti. Prav tako jim ne moremo zameriti, če nam vrnejo obutev tudi po večletni uporabi. Nekateri se namreč držijo slogana KUPEC JE KRALJ dobesedno. Kralji pa so bili vedno razvajeni.

Bogo Filipič

Konkurenca je huda

Konec februarja smo obiskali sejem ISPO 94. To je največji evropski sejem zimske športne opreme. Proizvajalec kot je Alpina, se zato mora pojaviti na takem prostoru, kjer ima priložnost predstaviti nove modele, obenem pa spoznati konkurenco, ki je iz leta v leto večja.

Za letos lahko rečem, da je Alpina uspešno predstavila svoje modele smučarske, tekaške, snowboard in treking kolekcije.

Predstavila se je skupaj z Elanom (A+E). Alpina in Elan imata letos usklajene barve svojih proizvodov, kar naj bi pripomoglo k še večjemu uspehu.

Delam na področju smučarskih notranjih čevljev, zato sem temu posvetila večjo pozornost.

Z naše modele ALPHA je bilo čutiti izredno zanimanje. V času ISPO sejma sta naši smučarki, ki smučata na novem modelu A2F, osvojili bronasti medalji, kar je vzbudilo za nas še večje zanimanje.

Opazila sem tudi, da se večje firme združujejo z manjšimi in imajo tako kompletno ponudbo za zimski šport. (Podobno kot A+E v Nemčiji.)

Tako je Tyrolia včasih izdelovala smučarsko okovje, danes pa ponuja smučke, obleko in smučarske čevlje. Enako velja za Nordico. To je Benettonova čevljarska firma. Njena največja prednost pred konkurenco je uvajanje številnih tehničnih novosti in oblikovanje usmerjeno v prihodnost (futuristični design). Zanimiv model je SYNTEC NX 95, zaradi kombinacije spojlerja in zaklopk.

Izredno široko ponudbo ima SALOMON. Predstavlja štiri linije z različnimi tehničnimi

koncepti. Že lani je prešel z modelov z vstopom zadaj na preklap čevlja in kombinacijo obeh sistemov.

ROSSIGNOL – V spominu mi je ostal otroški smučarski čevlji. Notranji čevlji je zelo lahek in iz enega dela.

TECNICA – kot novost uvaja AVS (ANTI-VIBRATION-SISTEM). Ta deluje kot vzmet med plastičnim podplatom in nogo. Novost je tudi stranska regulacija na MODELU CENTRIC, s katero sprostimo nastavitev čevlja, kar omogoča lažjo hojo.

TYROLIA ponuja zanimiv otroški smučarski čevlji. Notranji del je narejen zelo enostavno, prednjik pa je v predelu prstov prozoren.

Poleg omenjenih firm, velja omeniti še DACHSTEIN, LANGE, DOLOMITE itd.

Zelo bogata je ponudba snowboard modelov in vsega kar sodi k temu športu.

Skratka, konkurenca je huda in čaka nas še veliko dela.

Mira NOVAK

mi vam vi nam

Organizacija:

Manjka tako dobrih analitikov kot tudi dobrih organizatorjev ... Tudi zato, ker so bolj plačani predvsem organizatorji po položaju, slabše pa pravi strokovnjaki drugih smeri.

Organizacija:

Kdor se loti organizacije, se mora zavedati tudi tveganja, v katerega se spušča.

Kadri:

V podjetju, ki se zaveda, da je prihodnost odvisna od ustvarjalnosti ljudi, bodo dobro nagradili sposobne – za slabe pa sploh ne bo dela.

Denar:

Lahko varčujemo, tudi s smotrnejšim delom lahko veliko prihranimo, res zaslužili pa bomo le – če bomo boljši kot so naši konkurenti.

Uredništvo

Obema norveškima šampionoma simbolično darilo

KAKO USTVARJAMO

Modelirnica v novih razmerah

Ko stopimo v modelirnico modne obutve, kar takoj ugotovimo, da gre za temeljito kadrovske prenovi. Res je tu prišlo do spremembe generacij, mladi pa očitno z velikimi koraki vstopajo v prakso. Saj očitno tudi ni časa samo opazovati ...

Poleg vodje **Albina Šifrarja** samo v modelirnici delajo: **Marjeta Sporiš**, ki se ukvarja predvsem z izdelavo novih vzorcev, torej z izdelavo novih kolekcij. Trenutno pa ima na skrbi še izdelavo kolekcije in tehnično pripravo za Rockport.

Tomi Eržen se ukvarja s tehničnim modeliranjem in pripravo ter tesnejšim sodelovanjem s tehnologijo.

Peter Močnik prevzema del tehničnega modeliranja. **Miran Žakelj** se je doslej ukvarjal z modeliranjem moške obutve in tehnično pripravo. Sedaj naj bi se z modeliranjem in izdelavo vzorcev na brizganem programu.

Irena Eniko dela na colorado programu (modeliranje in priprava).

Stana Slabe-Cigale pa se v modelirnici še nekako uvaja.

Marjeta Sporiš

usmeritvami, materiali, tehnologijo, cenami. Seveda imamo za to različne vire informacij, vendar mislim, da je teh premalo, da se premalo udeležujemo sejmov.

Ta hip zaključujemo potniško kolekcijo za jesen-zimo 94/95 (zaključujemo na brizganem in modnem programu).

Letos je še posebno veliko vzorcev za potniško kolekcijo, tako da imamo res veliko težav z izdelavo le-teh. Mislim, da bo treba že za naslednjo sezono to urediti kako drugače, da bomo skrajšali celoten postopek in vse kvalitetno pripravili.

Že v sami modelirnici se bomo morali kadrovske okrepiti. Treba je namreč vedeti, da delamo vedno več lastnih modelov in če bi delali s polno močjo, samo s temi ljudmi, ne bi zmogli. Na to vpliva tudi menjava generacij v modelirnici in sprememba sistema dela. Danes modelir spremlja modele bistveno dlje kot jih je včasih, saj mora model spremljati oziroma dodelati do šablon za sekalne nože. Tudi pri samem poteku priprave kolekcij bomo morali nekaj spremeniti.

Irena Eniko

Kolekcijo bomo morali pripraviti prej, ravno tako tehnološko pripravo, tako da bomo začeli z izdelavo kolekcije prej. Vsekakor pa bomo morali povečati zmogljivost za izdelavo potniške kolekcije (šivalnica, prirojevalnica): izdelavo kolekcije združiti na enem mestu, da bo spremljanje kolekcije lažje in boljše, s tem pa bi skrajšal rok izdelave kolekcije.

Tomi Eržen

Ravno pri organizaciji izdelave kolekcije nas čaka še veliko dela,« je zaključil Albin Šifrar.

Nejko PODOBNIK

Vodja modelirnice Albin Šifrar

»Natančne delitve dela tu ni; zlasti kar zadeva povezovanje s tehnologijo. Je pa naše delo tudi povezano z vodjem programov, ki za kolekcijo pripravijo osnovni koncept in ideje. Modelirji pa v praksi to

uresničujejo in dodelajo. Modele seveda kasneje še izpopolnjujemo, saj ni možno vsega predvideti že na začetku. Vemo pa, da mora biti modelir (poleg osnovnega strokovnega znanja) dobro seznanjen z modnimi

KRIŠPIH OBUČNIK spoznava slovenski dizajn

MATERIALI IN KAKOVOST NA ŠPORTNEM PROGRAMU

V razgovoru so sodelovali: Srečko GLADEK – nabavni referent, Zofija VOLJČ – tehnolog športne obutve, Stane ČAR – vodja obrata na Colu, Franc OBLAK – vodja športne montaže in Milijana SABARI – kontrolorka. Razgovor je vodil Nejko PODOBNIK.

Delo-življenje:

S kakšnimi težavami se srečujete pri nabavi materialov: potrebe, roki, kakovost, dogovarjanje?

Srečko GLADEK:

Pri nas nabavljamo naravno in umetno usnje za športni program. Govoril bi predvsem o nabavi za tekaški program in program trekinga. Pri tekaškem programu se praktično že pet let pojavljajo enaki materiali, v isti kakovosti; spremembe so samo v barvnih kombinacijah. Usnja ni veliko.

Povedati moram, da težav doslej nismo imeli. Sedaj se že od novembra čuti pomanjkanje surovin in surovih kož in jih iščemo po vsem svetu. Spoznavamo, da so vmes tudi razne špekulacije. Npr.: v usnjarni v Italiji, kjer imajo kože vedno v skladišču, nam jih velikokrat ne dobavijo, ker čakajo na dvig cen.

Nabava materiala se začne že s kolekcijo. Pri tem sodelujemo s tehnologi, ki nam povedo, kakšno usnje je potrebno nabaviti, pa tudi kolikšen je čas dobave. Roki za nabavo so 4–5 tednov, podaljšajo pa se tudi na 6–8 tednov od dne, ko damo naročilo. Je pa tu še drug problem. Izvoz dobimo parovno naročilo, ki ga da v plan. Velikokrat čakamo tudi 14 dni, da dobimo potrebe po artiklih, da na podlagi tega naročimo materiale. Že tu pride do zamude (14 dni), preden sploh naročimo material. Včasih se zgodi, da določenega materiala zmanjka.

Delo-življenje:

Kje vidite vzroke za probleme kakovosti: materiali, vzorci, čas?

Zofija VOLJČ:

Delo pri izdelavi tekaške obutve (tehnologija) je zelo povezano tako z vodjem, ki koordinira delo in modelirjem.

Ko dobim podatke o modelih (kroj, material, barve itd.), je treba vse pripraviti za izdelavo potniške kolekcije. Pripraviti je treba opise (z možnimi korekturami), kalkulant izračunajo normative, na podlagi katerih potem naročim materiale v nabavi. Na podlagi modelov naročim tudi šablone in izdelajo sekala.

Izdelavo potniške kolekcije je treba spremljati zelo natančno. Včasih se zgodi, da se izdelava podaljša tudi za več kot mesec dni, če manjka kakšen material ali če prihaja do sprememb. Zgodi se tudi, da mudijo posamezniki, ki delajo usluge za nas (visoka frekvenca).

Kar pa zadeva material, moram reči, da je v glavnem tak kot je treba, ali pa se dogovorimo, kako rešiti posamezne probleme. Npr.: ali lahko namesto enega materiala uporabljamo drugega, koliko je lahko drugačen in podobno. V takih primerih moramo tudi ugotoviti, če je materiala dovolj za izdelavo celotnega artikla, sicer lahko pride do prehudih napak.

Spremlja tako pripravo modelov kot kasneje redno proizvodnjo. Kar zadeva modele, mi to pomaga, da lahko dobro opravim svoje delo pri pripravi, v redni proizvodnji pa je treba včasih posredovati, če se kaj zatakne »in ne gre skupaj«.

Potniško kolekcijo izdelujejo največ v Novem Marofu in v mali šivalnici (690), redna proizvodnja pa poleg Novega Marofa teče tudi v Cicibanu in nekaj tudi na Colu.

Oddaljenost včasih povzroča težave, npr. pri prevozu sekal, če je čas kratek. Vemo, da tja odhaja tovornjak le dvakrat tedensko.

Izdelava potniške kolekcije moti redno proizvodnjo, da se včasih naredi manj ali slabše.

Ostale težave pa skušamo reševati preko telefona ali telefaksa, tako, da ni treba tolikokrat posredovati v delavnici.

Delo-življenje:

Ali lahko nemoteno in po planu teče proizvodnja kvalitetnih gornjih delov (oz. notranjih čevljev) v vašem obratu? Kje nastopajo vzroki za slabšo kakovost in težave z roki?

Stane ČAR:

Proizvodnja lahko poteka nemoteno pod pogojem, da imamo pripravljene vse materiale, da so točno določene barve, ne pa da iz dneva v dan ugotavljamo, ali bodo materiali ustrezni ali ne. Ne more pa proizvodnja potekati nemoteno, če vmes spreminjamo plane. Te pa spreminjamo in to zato, ker tako narekujejo razmere. Pokaže se, da artikla, ki smo ga, na primer, že dva dni izdelovali, ne moremo več delati, ker ne bo za ta artikel na voljo podplatov in bi zgornji deli stali, zato moramo začeti izdelovati drug artikel. Zato bo manj narejeno in tudi manj kvalitno. Npr.: Zdaj smo naredili 4 plane po 300 parov, v sekalnici nasekali, požigosali, prebarvali robове, skratka pripravili vse, da bomo dali v šivalnico in ko smo prvi plan začeli delati, se je ustavilo in potrebno je bilo začeti drugega. Torej, ne moremo govoriti o nemoteni proizvodnji. Velik razlog za to so tudi vzorci, ki smo jih letos naredili 3000 parov. Za proizvodnjo, ki naj bi potekala normalno, je to izredno moteče. Material naj bi šel skozi proizvodnjo kontinuirano (nemoteče), pa se vmes spremeni barva, artikel in potrebno je zamenjati stroje, sukanec, debelino. To traja ves dan, da se stroj prilagodi, da se začne delati z drugim sukancem. Vedno smo težili k velikim serijam, ki jih je mnogo lažje izdelovati. Sedaj je proizvodnja zelo raznolika.

Plan postavljamo na osnovi razpoložljivih ljudi, na osnovi vodilnih modelov iz prejšnje sezone, ki so letos v kolekciji. Nekaj modelov je bolj zahtevnih in se jih naredi manj, drugi pa so manj zahtevni in se jih naredi več.

Malomarnosti pri delu ni veliko; do nekalitete izdelave pride zaradi niza drugih objektivnih razlogov. Marsikateri model je brezhiben ko pride iz šivalnice, ko pa pride do montaže, se pojavijo

določene stvari, ki povzročijo več izmeta. Razlog je v tem, da se je čevljev prej premalo preizkusil. Preizkusil pa se ni zato, ker je prišlo (npr.) do raznih zastojev na carini. Zgodi se, da pride material v tovarno v petek. Tega bi pregledali zvečer ali pa v soboto, na Colu pa bi moral že biti v ponedeljek zjutraj.

Velikokrat se zgodi, da je kamion v ponedeljek še na carini, kar povzroči mnoge nevšečnosti, kar pomeni, da blaga ni možno pregledati niti količinsko niti kvalitativno. Material gre direktno v proizvodnjo. Zato čutimo nihanja v kvaliteti, predvsem pri umetnih materialih, kjer se kemična sestava velikokrat razlikuje, čeprav gre za isti material. Predvsem je to opazno pri pancernih oz. pri materialih, ki jih uporabljamo za izdelavo notranjega čevlja pancrjev. Velikokrat se zgodi, da pride čevljev za centimeter prevelik ali premajhen, pa gre za isti material in ista sekala, istega proizvajalca. V Alpini ne moremo vseh materialov preizkusiti. So torej stvari, ki se jim je treba prilagajati. Zaradi tega ni škart obutve, je pa delo zelo oteženo in manj je narejenega.

Srečko GLADEK:

Če se povrnemo k carinam in transportom: ko mi naložimo material v Italiji, je kamion naslednji večer v Alpini. Se pa zgodi, da Italijani ne spustijo kamionov (npr. zaradi stavke). Ko pride kamion v Alpino, razložijo material in odpeljejo v skladišče, kontrola je le papirnata. Dejanskega količinskega prevzema ni, to pa zato, ker ni časa, ker proizvodnja na ta material že čaka. Tudi ljudi za kontrolo je premalo, v prevzemnem skladišču je sedaj samo en delavec in ta mora urediti vso dokumentacijo. To pa ni mogoče, če ne pogleda kot je treba.

Delo-življenje:

Kako se v vašem oddelku odražajo težave s kakovostjo materiala, priprave dela in časovnih rokov – kar vpliva na kakovost?

Franc OBLAK:

V montaži se pokaže vse tisto, kar prej ni bilo narejeno. Nič ne pomaga, če imas vse materiale, vse zgornje dele in podplate. Če nimaš vezalk, čevljev ne moreš narediti do konca. Večkrat pa je drugače, ni notranjkov, ni podplatov, zgornjih delov. Športni program je namreč zelo odvisen od uvoza.

Ko se delajo vzorci (iz ustreznih materialov ali ne), je še vse lepo usklajeno. Potem pa se nabavi material za serijsko izdelavo, kupijo trdo usnje, v šivalnici morda lahko naredijo, v montaži pa je ta zgornji del premajhen. Potem pa ugotavljamo, kaj je narobe. Takrat se pokaže, kakšen je čevljev. Veliko napak se skriva, ko pa se čevljev obuje in nosi, se te napake kaj

Materiali in kakovost na športnem programu

hitro pokažejo. Potem pa se govori, kakšne čevlje delamo. Velikokrat je material za posamezne artikule predobro. Mislim, da bi morali vselej nekaj čevljev izdelati, jih preizkusiti, potem pa ugotoviti natančen način izdelave.

Priprava dela tudi veliko vpliva na proizvodnjo. Vmes je treba izdelovati majhne količine, pri čemer je zelo pomembno, da se pravilno planira. Važno je, da so kopita enaka, materiali, barve niso toliko važne.

Če je prav razdeljeno, nas to ne moti toliko, če pa skačeš z lahke na težko obutev, je problem večji. Težko je držati tempo dela, če je vse preveč razdrobljeno. Artikule za posamezne kupce bi morali združevati. Če pogledamo oddelke 635, 634, ugotovimo, da je največ zastoj prav zaradi razdrobljenosti.

Delo-življenje:

Ste kontrolor na eni od montaž športne obutve. Kakšna so vaša opazanja glede kakovosti?

Milijana SABARI:

Kar zadeva material, je montaža tista, ki slabo kvaliteto najbolj občuti. Včasih prihaja do

trganja in takih čevljev nima smisla dajati naprej, (velikokrat se delajo ponovno), čaka se na nove materiale, da gre normalno v proizvodnjo. Nihče pa ne vpraša, če je v šivalnici ali pri krojevalnici kakšen škart. Do mene pa pridejo razpokani čevlji...

Materiali za ovratnike pri tekaških čevljih so različni, prvič je roza, drugič rdečkast, vem da se trudijo, da delajo cele plane in delajo pare. Vendar pridejo v kontrolo nesparani, ki jih ne morem več skompletirati. V takih primerih jih dam na stran, da bi dobila primeren par.

Nikoli se nihče ne vpraša, zakaj je v šivalnici prišlo do škarta. Kar sprejememo, kot da je dobro, čeprav ni. Od avgusta lani imam vsa poročila o škartu, pa se nihče ne zanima zanje. Škoda, ker bi se marsikaj dalo rešiti.

Franč OBLAK:

Pet let nazaj smo imeli škart čevlje, ker so se trgali; sedaj je tega manj. Se zgodi, da je kak čevljev slabši, toda mi ga naredimo, najhuje pa je, če se zgodi, da se zgornji deli trgajo v velikih količinah. Zgodilo se je, da smo imeli 300-400 parov strganih čevljev pri 2000 parih. Teh sploh ni bilo več mogoče sparati.

Stane ČAR:

Poizkusna proizvodnja pomeni izdelati čevlje v količini 80-100 parov. Lahko naredimo po 10 parov, da preizkusimo šablone, vendar je treba to poizkusno proizvodnjo narediti v vseh oddelkih, sicer je neučinkovita. Tudi v montaži moramo na te čevlje dati podplate, da ugotovimo, če zgornji deli ustrezajo.

Tudi škartla je lahko problem, če čevlja ne moreš dati vanjo. Skratka, poizkusna proizvodnja bi morala teči od začetka do končne izdelave. Za to pa ni časa, ker smo preveč na tesnem z roki izdelave.

Srečko GLADEK:

Čevlje iz poskusne proizvodnje bi bilo potrebno potem tudi testirati. Ni rečeno, da je čevljev že uporaben. Tudi ni rečeno, da bodo rezultati testiranja enako dobri pri vseh velikostnih številkah.

Predvsem moramo pravočasno dobiti naročila, da imamo vsaj mesec časa za naročila. Pomankanje surovin in špekulacije namreč še podaljšujejo čas dobave. Se pa tudi zgodi, da je material nesprejemljiv in pojavi se vprašanje, kaj narediti. Material nujno potrebujemo, proizvodnja nanj čaka, mi pa ugotovimo, da je kvaliteta popolnoma neustrezna. In tako je treba material zavrniti, naročiti novega in spet se rok čakanja na material podaljša še za 14 dni.

Velik problem predstavljajo tudi zgornji deli, ki jih šivajo na Hrvaškem; včasih so zmečkani, odrgnjeni, kar je tudi posledica neustreznega transporta, saj gornje dele namečejo na kamion, ki jih potem pripelje v Alpino.

Skratka, povsod bi morali delati bolj z občutkom, zavedati bi se morali, da se pri takšnem transportu in prelaganju zgornji deli lahko zelo poškodujejo. Odgovornosti bi moralo biti povsod več. Sicer se vsak čevljev začne delati v razvoju in če se napaka pojavi že tukaj, se stopnjuje v proizvodnji, v montaži pa pride že do prave katastrofe.

Razvoj in priprava za proizvodnjo se sedaj začeta praktično sočasno, morali pa bi imeti vsaj nekaj časa, da vse dobro pripravimo in preizkusimo.

Franč OBLAK:

Med vsako fazo dela bi moral biti nek določen časovni presledek, med vsakim ciklusom, med oddelki in pripravo. Čas pa se skrajša tam, ko bo vsak hitro in vse naredil, da bo pri delu dosleden. Morajo biti narejeni zgornji deli, vsi morajo biti izdelani, vsi pari za čevlje morajo biti tu. Če to ni usklajeno, ne more biti hitro in kvalitetno narejeno.

Če bi bilo vse pripravljeno, bi lahko hitro in dobro naredili. Tako pa vsak išče izgovor, največkrat se sliši, da se ne da dobiti določenega materiala. Npr.: ko smo delali za vojsko, smo trikrat dobili različne materiale.

Stane ČAR:

Vsi imamo preslab odnos do dela, čevlja, materiala, delovnega časa. Samo doslednost je pogoj za uspešno delo. Trdim, da se v vsej Alpini še vedno preveč trati čas in material.

ZAKLJUČEK:

Če predpostavimo, da vsak zna strokovno opraviti svoje delo, je pomembno, da je delovni proces v celoti ustrezno načrtovan, organiziran in dosledno izveden.

Skoraj petindvajset let je že od tedaj, ko smo v tovarni veliko govorili o mrežnem planiranju. Verjetno tudi danes prav zaradi nujnosti hitrega prilaganja na to ne bi smeli pozabiti.

Saj je morda drugače, če vsak vnaprej ve, kdaj bo moral nekaj narediti, koliko časa ima za to in s kom mora kontaktirati. Saj že delamo tako, pravimo. Ali res?

S stroji ravnati vestno

Po delni reorganizaciji v vzdrževalni službi se v prvi vrsti ukvarjam s stroji in drugimi osnovnimi sredstvi, ki jih ob nakupu prevzamem, skladiščim, premeščam - po potrebi.

Druga moja naloga je kontaktiranje s tujimi izvajalci uslug, kot je servisiranje pisarniške tehnike, dimnikarskih uslug in sodelovanje z ostalimi izvajalci izven Alpine, ki nam pomagajo, da tovarna lahko tekoče deluje.

Pri tem seveda spoznavam, kakšen odnos vlada pri delu z osnovnimi sredstvi. Povečini lahko to ocenim kot pozitivno, zlasti kar zadeva naše delavnice. Slabše je, če govorimo o naših kooperantih, kjer do strojev nimajo vedno najboljšega odnosa, zato se le-ti hitreje obrabijo in zanemarijo. To ugotavljam ob premeščanju ali ob inventurah. Sicer je največ premeščanja v šivalnicah, ko se menja sezonska proizvodnja. Pri tem

moje sodelovanje teče preko vodij linij, vodij oddelkov in tehnologov, sicer pa samo vzdrževanje opravljajo posamezniki v mehanični delavnici.

Kar zadeva dimnikarske storitve, imamo pogodbo, na podlagi katere se to odvija.

Vzdrževanje birotehnike opravlja zasebna firma Anderwald iz Ljubljane, s katerim ne sodelujemo več po pogodbi, temveč po naročilu.

Dvigalo nam prav tako vzdržuje zasebnik iz Ljubljane.

Iskra Ljubljana in Zarja Kamnik izvajata vzdrževanje pisarniških naprav, Iskra servis pa nam vzdržuje telefonijo.

Kar zadeva centralno kurjavo, sodelujemo z EMO servisom iz Celja, ki opravlja servise gorilne tehnike - po naročilu.

Vzdrževanje toplotnih naprav sedaj vzdržujejo električarji.

Lahko rečem, da s servisiranjem nimamo večjih težav.

Morda ob koncu še nekaj števk o stroških s področja energetike in drugih stroškov, ki nastajajo preko leta.

Za elektriko letno odšteto 427.300 DEM, za plin skoraj 20.000 DEM, za mazut preko 228.000 DEM, za vodarino 20.600 DEM in za kanalščino 30.500 DEM. Vodni prispevek pa je skoraj 9.500 DEM.

Vse te ocene in stroški, ki jih imamo, kažejo na to, da moramo z največjo vestjo ravnati z osnovnimi sredstvi in varčevati.

Vinko JEREB

VAŽNO JE ...

... DA VEMO

kadrovske novice

V mesecu februarju smo zaposlovali nekoliko manj, saj je z delom pričelo le 5 delavcev, prenehala pa sta v tem času 2 delavca.

Iz vojske so se v oddelke neposredne proizvodnje v Žireh

vrnili: Peter Mlakar, Dušan Takin, Matej Učeničnik in Marko Trček. V obratu Col je v neposredni proizvodnji nastopila delo Tanja Milavec.

OB ODHODU V POKOJ

želimo dolgoletni sodelavki Mariji Pustavrh iz obrata Gorenja vas vse lepo, dobrega počutja in zadovoljstva v domačem krogu, predvsem pa še naprej trdnega zdravlja.

Z delom sta v mesecu februarju prenehali Marija Pustavrh iz obrata Gorenja vas in Maja Strel iz šivalnice.

✓ premislek..

Odnosi med zaposlenimi oz. menedžmentom in delavci naj bodo predvsem človeški in ne pogodbeni.

Philip Kotler

Bodite dovolj pametni, da spoznate, kdaj imate srečo.

Hark H. McCormack

Ne beži v preteklost, niti se ne zatekaj v prihodnost – bodi tu.

dr. Pavao Brajša

Uredništvo

V slovo Ani Vehar

V februarju smo se poslednjič poslovili od

naše upokojenke Ane Vehar, rojene leta 1921.

Ana Vehar je bila rojena v Stari Oselici, v Alpini pa se je zaposlila aprila 1957. leta. Večino delovne dobe v Alpini je delala v šivalnici. Kot polkvalificirana prešivalka je svoje delo vseskozi dobro opravljala. V pokoj je odšla v juliju 1976. leta.

Dolgoletno delavko in upokojenko Alpine Ano Vehar bomo ohranili v lepem spominu.

Mariji Logar v slovo

V začetku meseca marca 1994 smo se za vedno poslovili od naše upokojenke Marije Logar s Sela, rojene leta 1909. Marija Logar je v Alpini pričela delati junija 1963; pred tem je bila zaposlena v Industrijski šoli v Žireh. V Alpini je delala v oddelku šivalnice do vključno leta 1965, ko se je upokojila.

Marija Logar je bila med starejšimi upokojenci Alpine, še dolgo jo bomo ohranili v dobrem in lepem spominu.

Žirovski borci narodnoosvobodilne vojne ostajajo zvesti dediščini upora

Kljub temu, da se njihovo članstvo vsled starosti vsako leto zmanjša za določeno število, se borci ne prepuščajo malodušju. Nasprotno, še bolj morajo biti enotni, saj v zadnjem obdobju vse bolj dvigujejo glave tisti, ki so med vojno tako ali tako služili okupatorju, sedaj pa ponovno pljujejo na pridobitve narodnoosvobodilne borbe.

Ne tajijo, da se sami z organizacijo vred starajo, vendar je za razliko od drugih organizacij ZB v škofoješki občini, žirovska organizacija ZBNOV še kar delavna. Še zmerom obiskujejo svoje ostarele in bolne tovariše, skrbje za spomenike in spominska obeležja NOV. Tudi še niso opazili, da bi bili na našem področju pomniki kakorkoli oskrunjeni ali poškodovani, kot se že to dogaja drugod. To kaže na strpnost in kulturo tudi drugače mislečih.

Med letom so se udeležili proslave v Dražgošah; žene so proslavile Dan žena; organizirali so spominski pohod na Javorč; na izletu na Pohorje so pri Treh žeblih počastili spomin na padli Pohorski bataljon; udeležili so se praznovanja v Polhovem Gradcu, Pokljuki, Novi Gorici in Cerknem.

Na svoji skupščini so določili komisijo, ki bo letos pregledala vse spomenike in obeležja, ter se pogovorila z varuhi, ki so se obvezali za varovanje in vzdrževanje teh pomnikov. Kritično je bilo ocenjeno vzdrževanje glavnega spomenika NOB pred osnovno šolo. Ko se je leta preimenovala v Osnovno šolo Žiri, je tudi oskrbovanje tega spomenika začelo pešati.

Peter Naglič apelira na vse borce, naj prispevajo denarno pomoč za obnovo pogorele Marenkove domačije nad Farjim potokom. Marenkovo domačijo so že Nemci požgali marca 1945. leta, lansko leto pa jim je zaradi samovžiga sena pogorel nov hlev z vsemi kmetijskimi stroji, 11 govedi, štirimi prašiči in vso perutnino. Ker kmetija ni bila požarno zavarovana zaradi izdatkov pri gradnji novega hleva, so pri obnovi odvisni le od pomoči drugih. Domačija, ki leži na nadmorski višini 850 metrov, je med vojno dajala zavetje mnogim borcem in beguncem.

Akcijo zbiranja pomoči vodi poljanski prvoborec Tone Peternej – Igor in predlaga, da bi vsak član ZB prispeval po 1000,00 tolarjev. Naša slovenska in nacionalna zavest nam veli, da pomagamo prizadeti družini.

Ker zaradi starosti članov upravni odbor že težko organizira za člane daljše izlete, priporoča, naj se člani odločajo za izlete pri Društvu upokojencev, saj so skoraj vsi tudi tam člani. Vseeno pa bodo poskušali še organizirati kakšen izlet.

Zbor je pozdravil tudi predsednik Krajevne skupnosti Žiri Anton Beovič, ki je člane seznanil z gospodarsko problematiko našega kraja in možno bodočo ureditvijo krajevne samouprave. Omenil je, da smo v Žireh dosegli strpnost vseh krajanov. Preimenovanje ulic smo rešili zadovoljivo, medtem ko je to po drugih krajih mnogo slabše. Kot že rečeno, spomenik pred osnovno šolo, ki je v oskrbi šole, kaže precejšnjo zanemarjenost, česar pa niso krivi učenci sami. Krajevna skupnost je praktično že lokalna samouprava, medtem ko se za nove občine ne ve še nič dokončnega in ne vidi nobene potrebe po rušenju sedanje uprave. Sicer bi lahko zamišljena bodoča občina Žiri vključila še Krajevni skupnosti Trebija in Sovodnj, kar nekateri krajanje teh krajev že podpirajo. Ljudje na jugovzhodu in jugozahodu Žirov, ki so bili nekoč že vključeni v žirovsko občino, pa se niso še dokončno odločili.

Družbeni dom Partizan je problem, saj ne opravlja funkcije, kot je bila zamišljena. Sedaj je zamenjana strešna kritina, najemnik pa, kot kaže, nima sreče, da bi oživil dejavnost v njem.

Sicer so razmere v občini kar dobre; gospodarstvo dosegla nadpovprečne rezultate oživljanja. Opaža se že rahlo pomanjkanje delovne sile, čeprav je na zavodu za zaposlovanje vpisanih veliko brezposelnih in prejemajo ustrezno pomoč, niso pa voljni zasedati vseh prostih delovnih mest. Večji problem je na področju ekologije: škofoješki občini hočejo vsiliti razne odpadke, od navadnih do radioaktivnih.

Torej, žirovski borci so izvolili nov upravni odbor, ki bo še naprej obdržal in branil tradicije narodnoosvobodilne borbe.

Ivan REVEN

Majda Jesenko poroča o delu društva v preteklosti

30 let društva računovodskih delavcev

Mimo je obdobje, ko so računovodski delavci pospešeno obdelovali podatke za leto 1993, jih preverjali, analizirali in nato strnili v zaključni račun, ki ga je bilo potrebno oddati konec februarja.

Vendar v tem sestavku nimam namena pisati o zaključnem računu, pač pa o društvu, ki združuje na našem območju računovodske in finančne delavce. To je bilo do sedaj Društvo računovodskih delavcev Žiri; po novem pa Društvo računovodij, finančnikov in revizorjev Žiri.

Društvo deluje že 30 let, od leta 1963. Lani smo skromno proslavo te obletnice združili z rednim letnim občnim zborom.

Glavni namen in oblika dela društva je strokovno izobraževanje in povezovanje članov. V preteklem obdobju smo organizirali razne seminarje, na katerih so predavali zunanji strokovnjaki. Dobra in že kar ustaljena oblika dela so bili posveti računovodij žirov, na katerih smo obravnavali aktualno problematiko, trenutne novosti in vprašanja pri delu. Kot drugo smo, kolikor je bilo v naših močeh,

pomagali pri reševanju računovodskih vprašanj in osvajanju novosti v naši stroki. Pomembno je tudi povezovanje članov na družabnem in rekreacijskem področju.

Izven okvirov kraja je društvo sodelovalo z Zvezo DRFD Ljubljana ter z različnimi društvi računovodskih delavcev v Sloveniji; seveda najbolj z društvom v Škofji Loki in v zadnjem obdobju tudi z društvom v Kranju. Izmenjavali smo si izkušnje in skušali tudi na ta način delovanje izboljšati.

V zadnjem desetletju smo se tudi dobro seznanili z dejavnostmi

Ob 30-letnici društva se je vsem mlajšim zahvalila Anica Loštrek in hkrati poudarila pridno in pošteno delo članov in vodstva

IZVRŠNI ODBOR DRFD ŽIRI

Tone Eniko - predsednik, Cvetka Jereb - blagajničarka, Jana Justin - tajnica, Monika Žust - podpredsednica, Judita Mlinar, Elca Markelj, Lili Poljanšek, Mira Poljanšek, Meri Kopač, Angela Jerzeršek, Hilda Kržišnik

Naša stroka še pridobiva na pomenu. Tega se moramo zavedati. Želimo postati enakovreden partner drugim strokam in službam, vsak posameznik lahko s svojim vestnim in strokovnim delom k temu tudi pripomore.

Majda JESENKO

Radio Žiri od 1.marca ves dan

Nova mešalna miza je velika pridobitev za žirovski radio

Radio Žiri v zadnjem času napreduje kar z velikimi koraki. Širijo program, tako po vsebini, še bolj pa po urah. Tako od 1. marca oddajajo že od 5.30 do 19.00 ure, ob nedeljah pa od 8.-19. ure. Prva poročila bodo tako imeli ob 6. zjutraj, prenašali pa bodo osrednjo oddajo Radia Slovenija Dogodki in odmevi ob 15.30 uri.

Na drugi strani so se posodobili tudi tehnično. Njihovo delo je sedaj podprto z računalniki, kar omogoča hitro in natančno delo.

Še pomembnejša pa je nova mešalna miza, ki omogoča kvalitetne manipulacije. Staro mizo so tako lahko uporabili za dolgo pričakovano montirnico.

Predsednica škofjeloškega društva računovodskih in finančnih delavcev Anica Demšar izroča spominsko darilo dosedanji predsednici žirovskega društva Majdi Jesenko

Bomo ostali brez godbe

Vemo, da Alpinina pihalna godba bogati kulturno življenje v vseh Žireh, čeprav jo ves čas podpirajo le delavci Alpine s svojim mesečnim prispevkom. S tem denarjem se godba preživlja iz leta v leto. Čeprav iz reklamnih sredstev nismo

dobili ničesar, mislimo, da je tudi godba s svojimi nastopi lahko del reklame. Na tisoče ljudi nas je že poslušalo in nam dalo priznanje. Tako smo tudi mi ponesli ime Alpine po Sloveniji in tudi v druge države.

Pred kratkim smo dobili novega glasbenega pedagoga, ki je že precej spremenil delo, tako da je bil novoletni koncert že na ravni, ko se nam ni treba sramovati, saj so poslušalci že opazili naš napredek. Tega pa niso opazili tisti vodilni, ki bi morebiti le lahko bolj podprli svojo godbo.

Pred nami je 50-letnica Alpine in njene godbe. Kot kaže, bo godba ravno ob 50-letnici prenehala delovati. Vzrok so instrumenti, ki smo jih imeli dvajset let. Sedaj so se izrabili in morali bi jih postopoma zamenjati. Če bomo začeli kupovati nove instrumente, bomo z delom in javnimi nastopi lahko še nadaljevali, v nasprotnem primeru pa bomo septembra prenehali z delom, je sklenil izvršni odbor. Sedaj ko

smo samostojni, pada tudi kultura in to vidno. Prepričani pa smo, da bi iz reklamnih sredstev lahko vsak mesec namenili nekaj denarja za kak instrument.

Te besede smo napisali zato, ker je že skoraj leto dni, odkar smo bili na razgovoru pri direktorju in oddali prošnjo, pa še nismo dobili nobenega odgovora. Tudi naš dirigent Milan Matičič iz tega položaja ne vidi drugačnega izhoda.

Za zaključek še to: Še tako dobri godbeniki brez instrumentov ne pomenijo ničesar. Problem se bo rešil le s posluhom vodilnih Alpine in seveda vodilnih v krajevni skupnosti in drugih podjetjih.

Alpinini godbeniki

Pustovanje v Žireh

V torek, 15. februarja smo pripravili pustni sprevod in predstavitev mask otrok, učencev in starejših. Na šoli je Skupnost učencev pripravila pustno rajanje v telovadnici osnovne šole. S pripravo mask smo začeli že v popoldanskem času. Za začetek so se predstavile vse razredne skupnosti. Nekateri učenci so nastopili s skupinskimi maskami, drugi pa posamezno, z dokaj domiselnimi maskami.

V popoldanskem času pa je Turistično društvo Žiri s pomočjo skupnosti učencev osnovne šole pripravilo sprevod pustnih mask od šole do Marketa. Lahko rečemo, da je prišlo veliko mask otrok. Po sprevodu smo na igrišču pred šolo pripravili tudi izbor najboljših mask, kar je bila za komisijo težka naloga, saj je bilo veliko lepih, domiselnih in izvirnih mask. Nagrade smo pripravili za predšolske in šolske otroke pa tudi za odrasle. Komisija je izbrala, vendar lahko rečemo, da so bile vse maske lepe. Vsaka maska je prejela tudi mandarino in bombonček, skromno, pa vendar nekaj. Prav škoda, da je bilo malo odraslih mask; upamo, da bo tudi teh prihodnje leto več.

za Skupnost učencev:
Barbara PETERNEL

Ledeni slap na Jezerskem

Od ekstremnega smučanja, do zahtevnega plezanja

Alpinistični odsek Planinskega društva Žiri šteje preko 30 članov. Pred kratkim so začeli z alpsko plezalno šolo, v katero je vključenih 10 kandidatov. Poleg tega v okviru osnovne šole (ŠSD) deluje še oddelek športnega plezanja, ki pa je prav tako povezan s planinskim društvom.

Med najuspešnejšimi alpinisti je Marko Čar, študent fakultete za šport, ki je v navezi s Tonetom Tavčarjem oz. M. Ruparjem iz Škofje Loke preplezal več ledenih slapov v Loški steni (Log pod Mangrtom) in steni na Jezerskem. To so smeri, ki se ocenjujejo s 6. težavnostno stopnjo, kjer strmina dosega 90°.

Lani je s Simonom Čopijem s snovbodom presmučal težko smer v Chamonixu v Franciji, zato sta bila proglašena za najbolj ekstremna smučarja pri nas.

Markovi načrti so seveda usmerjeni zlasti v to, da bi presmučal čimveč težkih smeri, poleti pa plezal zahtevne smeri »v skalah« Morda ne le doma...

Pred osnovno šolo pa je bilo še ocenjevanje najlepših mask

Tomaž Kržišnik Izrisane podobe sveta in oblik

28. februarja so v Mestni galeriji v Ljubljani odprli pregledno razstavo del akademskega slikarja mag. Tomaža Kržišnika.

Uvodoma je spregovoril autor razstave dr. Stane Bernik, ki je opozoril na izredno širino, ki jo v svojem ustvarjanju dosega naš žirovski umetnik.

Ive Šubic mojster fresk

V okviru kulturnega tedna je Miha Naglič – spodbujevalec kulturne dejavnosti na Žirovskem – s sodelavci v Galeriji v Žireh organiziral razstavo slikovnih predlog za freske akademskega slikarja Iveta Šubica.

Mnogi so bili presenečeni koliko fresk je izdelal znani poljanski mojster, saj je znano, da je deloval še na mnogih drugih likovnih področjih – od grafike, ilustracij do del velikega formata ... Njegovo delo je na razstavi predstavil dr. Ivan Sedej, direktor Etnografskega muzeja Slovenije. Le-ta je opozoril na določene vzoredne ustvarjalne črte med mojstri 14. ali 15. stoletja in Ivetom Šubicem. Mojster namreč črpa svojo ustvarjalnost iz tradicije in okolja, čutiti je humanistično noto, vse to pa je nadgradil z elementi postmodernizma, smeri likovne ustvarjalnosti, ki se je pojavila v zadnjem desetletju. Pri tem velja Ive Šubic za umetnika, ki je med prvimi začel ustvarjati na ta način, že po letu 1980.

Kot veste, Ive Šubic izhaja iz znane poljanske družine, iz katere sta širši javnosti najbolj znana Janez in Jurij Šubic – iz 19. stoletja.

Že kmalu se je izkazal kot izvrsten risar in grafik. Študirati je začel na akademiji v Zagrebu; vojna pa je njegov študij prekinila. Priključil se je narodnoosvobodilni borbi in se že med vojno veliko ukvarjal z umetnostjo – kljub nemogočim razmeram.

Po vojni je med prvimi diplomiral na likovni akademiji v Ljubljani.

Pričujoča razstava je razkrila ne samo umetniško moč, temveč

tudi izredno poznavanje in spretnost pri ustvarjanju tako zahtevnih umetnin kot so freske, ki jih je izdeloval na zidovih zadržnih domov, cerkva, domov...

Treba je še poudariti, da je že v sedemdesetih letih, ko je več delal freske, uporabljal domačijsko motiviko, kar ni bilo aktualno za tisti čas; med deli je veliko upodobljenih tudi svetnikov, Jurija, Florjana, Nikolaja in drugih. Že izbor motivike kaže na umetnika, ki je videl dlje in se ni podrejal samo dnevnim politikim. Prav škoda, da umetnika ni več med nami, zato pa sta bili na razstavi umetnikova vdova Seli in hči Maja, ki je tudi sama akademska slikarka, ki že uspešno stopa po očetovi poti.

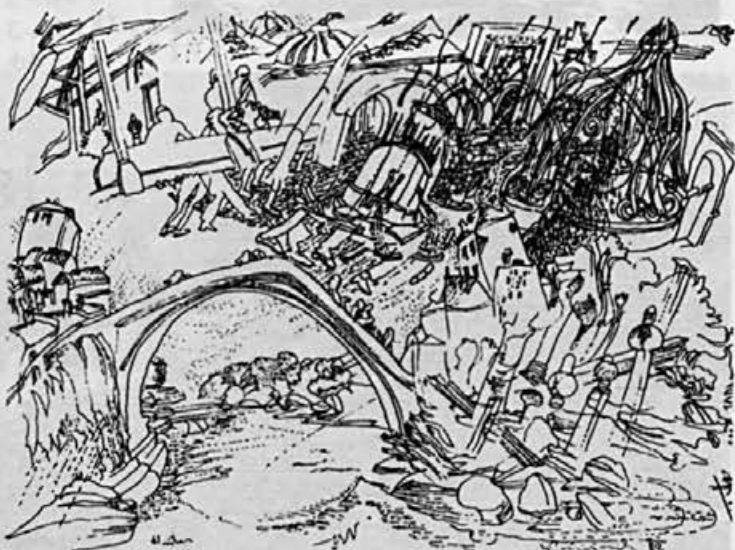
Na Žirovskem so ostale vsaj tri freske: pri Jožetu Peterneju – Mausarju, Antonu Kržišniku-Ljubu in pri Poljanskovih, kjer je živela umetnikova sestra Zinka.

Razstavo so popestrile pevke komornega zbora Kresnice pod vodstvom Slobodana Poljanskega, omogočili pa: Krajevna skupnost Žiri, DPD Svoboda Žiri in Mercator – Sora Žiri.

Ob koncu so se prireditelji spomnili še dr. Ivana Sedeja, ki je po očetu (Maksimu Sedeju) tudi žirovski rojak, saj sredi februarja praznuje 60-letnico.

Bilo je še veliko zanimivih pogovorov ...

Nejko PODOBNIK

Osnova ustvarjanja Tomaža Kržišnika je že ugledna varšavska akademija lepih umetnosti, kjer je študiral in magistriral. Njegov opus zares obsega vse od plakata, knjižnih ilustracij, lutk, scenske opreme, do del v keramiki. Posebno v zadnjem času se je loteval širokih projektov opreme stavb ali obnove gradov, kot je na primer Laško, kjer običajno v sodelovanju z drugimi strokovnjaki ustvari celotno podobo, od talnega mozaika, notranje opreme, do lestencev...

V Mestni galeriji se je predstavil s preko 150 deli, iz

različnih obdobj. Veliko je del z njegovih popotovanj po svetu, ki svojo značilno, zlasti risarsko govorico pogosto podira ustaljene norme v likovnem ustvarjanju.

Tu pa so tudi vsi številni žirovci, ki so prišli na odprte razstave, videli tudi dela, ki so leta krasili Tomaževo stanovanje – na vidnem mestu pa tudi znak Alpine, s katerim je Kržišnik pred leti požel v svetu veliko odobravanja.

Skratka, bil je lep dogodek in vse tiste, ki bi si morda želeli še ogledati to razstavo, obveščamo, da je odprta še do 20. marca.

25 let demokracije v Žireh – spet nov izziv

Prav pretekli mesec je minilo četrto stoletje od široke akcije, katere namen je bil referendum za občino. Šlo je namreč za to, da se uresniči prizadevanje skupine starejših občanov (Vinko Govekar, Tone Bizjak, Dalibor Lapajne in drugi), ki so si že leta 1961 (ko je bila v Žireh občina ukinjena) prizadevali, da bi se ljudje z referendumom odločili o tem.

Tedanje krajevno politično vodstvo je na sestanku širšega političnega aktiva obračunalo z nosilci te akcije za demokratično odločitev. Kot mlad mladinski aktivist sem tedaj z začudenjem zaznal frakcijski boj znotraj na videz monolitne politične strukture.

Približno deset let smo potem živeli v občini Logatec, dokler ni prišlo leto 1969. Čeprav nosilci akcije leta 1961 niso bili več v samem toku dogajanja, je v Žireh desetletje tlela misel, da se je treba o občini odločiti z izrekanjem vseh

krajanov. Res je, da z Logatcem ni bilo konfliktnih razmer, širšega ustvarjalnega sodelovanja pa tudi ni bilo.

Spomladi leta 1969, torej pred 25 leti, se je deset let negovana misel pojavila s konkretnjšo zahtevo: smo za spremembo občine (iz Logatca v Škofjo Loko), toda z referendumom. Izidor Rejc, Stojan Pertovt, Franc Giacomelli (st.) in drugi – so delovali javno, organizirano in odločno. Kljub temu je ljudska evforija dosegla vrelišče, kar je ob tako pomembnem dogajanju razumljivo. Studentje so tedaj celo pripravljali demonstracije, pa sem jih pregovoril, da še ni potrebe. Že naslednji dan me je kot domnevnega organizatorja »zasliševala« vodilna žirovska politična četverica. Politično vodstvo kraja se je balo za svojo dediščino in je na pobude reagiralo užaljeno in neodločno, tako da se ni bilo sposobno postaviti na čelo teženj večine ljudi.

(nadaljevanje na 12. str.)

Dr. Ivan Sedej je odprl razstavo slikovnih predlog za freske znanega poljanskega umetnika Iveta Šubica

TO JE NAŠ KRAJ

Z izbora kolekcije modne obutve

Salon pohištva v blagovnici

Prejšnji mesec je Silvo Žakelj, ki ima mizarstvo delavnico doma v Goropekah, v prostorih Kokre v blagovnici v Žireh odprl salon pohištva. Prodajalno vodi njegova sestra Irma Kokalj, ki je povedala: »Salon pohištva je bil odprt iz potrebe po prodaji zlasti sedežnih garnitur, po katerih ljudje najbolj povprašujejo. Ogrodje zanje izdelujejo v Goropekah. Poleg tega imamo tu tudi kataloško prodajo vseh vrst pohištva mnogih znanih tovarnih pohištva. Praktično nabavljamo pohištvo po potrebah in željah potrošnikov; ljudje lahko naročijo celo vrsto in barvo oblaženja.

Poleg pohištva prodajamo tudi posteljnino in zavese. Pri vsej prodaji poskušamo biti konkurenčni, tako da se spleča pohištvo kupiti v Žireh in ne uvažati iz drugih krajev. Vsem kupcem pripeljemo pohištvo na dom. Sedežne garniture prodajamo po tovarniških cenah, omogočamo pa nakup na dva obroka, ali pa tudi na tri obroke, pri čemer pa je 5 % obresti. V kratkem bomo dobili tudi vseh vrst zanimivih lestenecv, načrtujemo pa še druge akcije. V glavnem pa sedaj spoznavamo tržišče, da se bomo čimbolj prilagodili željam potrošnikov,« je še povedala Irma Kokalj.

Nejko PODOBNIK

ČRNA PIKA

Da, gledamo - in se čudimo

25 let demokracije...

(nadaljevanje z 11. str.)

Zato so referendum, ki je sledil pobudi na zborih delavcev v Alpini in zboru občanov po vaseh, ljudje organizirali bolj ali manj kar sami. Tričetr žirovcv, ki so se udeležili referenduma, se je tedaj odločilo za spremembo občine. Ob tem se je ves čas kot rdeča nit vlekla tedaj neuresničljiva misel: **najbolje bi bilo imeti lastno občino!**

Ko se spominjamo tedanjih dogodkov, lahko hitro ugotovimo, da je tedaj res zmagala demokracija, petindvajset let pred vso Slovenijo. Ne visoka politika, ne ozki interesi niso mogli streti stremjenja žirovcv.

V Žireh je začela napredovati krajevna samouprava, ki je dosegla velike uspehe, zlasti pri izgradnji komunalne infrastrukture. In kar je še najpomembnejše: od tedaj naprej v Žireh nihče ne more govoriti o večjem zapostavljanju drugače mislečih ... Seveda ni bilo vse kot bi radi; bili smo ven-

darle makovo zrno, katerega delovanje je na eni strani omejevala država, na drugi strani pa osebni interesi posameznikov.

Splošno gledano pa je bil v zadnjih petindvajsetih letih narejen ogromen korak v napredku Žirov.

Res je, da tudi prejšnjih 25 let v tem pogledu ne moremo zanemarjati, saj hitre rasti gospodarstva v Žireh in gradnje javnih stavb (zadružni dom, šola, mostovi itd.) ter začetke individualne gradnje stanovanj gotovo ne smemo pozabiti. Toda hkrati so izgubili kompas, zlasti, kar zadeva uporabo kmetijskih zemljišč, odločali pa so v imenu ljudi bolj v ožjem krogu. Pač v duhu časa.

Morda je to razmišljanje preveč površna ocena dogajanj v preteklih desetletjih. Je pa poskus, da obudimo spomin na uspehe (in napake), ki smo jih v kraju delali.

In pa želja, da v odločitvah trenutkih, ki prihajajo, ne bomo nepremišljeni in neodločni.

Nejko PODOBNIK

V salonu pohištva je kar lepa izbira - po zmernih cenah

Solidni rezultati tudi v Siera Nevadi

V tem športnem središču naša dekleta niso dosegla prav najvišjih mest, so bila pa zelo solidna.

V slalomu je bila Alenka Dovžan 6., Špela Pretnar 13. in Katja Koren 18.

V superveleslalomu je bila Špela Pretnar 15., Katja Koren 22. in Alenka Dovžan 26.

V kombinaciji je bila Alenka Dovžan 7., Katja Koren 8. in Špela Pretnar 11.

V Garmisch Partenkirchnu je soliden rezultat dosegel Andrej Miklavc, ki je bil v slalomu 18.

Peter JEREB

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri.

Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Bogo Filipič, Helena Kavčič, Slavko Kristan, Tatjana Pirnat, Silva Pivk, Nejko Podobnik — glavni in odgovorni urednik.

Naklada: 2.000 izvodov. Fotografija: Brigita Zemljarič.

Tisk: Gorenjski tisk Kranj.